

Gökkuşağı Şövale

Yavuz DEMİRKİRAN

Gökuşığı Şövale

Yavuz DEMİRKİRAN

Mia, eski ahşap şöaleyi Dedesi Sol'un tozlu tavan arasının köşesine sıkışmış halde buldu. Şövalenin üç ayağı, geniş bir rafı ve üzerinde minik dans eden yıldızlar çizilmiş bir çerçevesi vardı. Mia kâğıdını üzerine koyduğunda, ahşap parmaklarının altında sıcacık hissettirdi. Fırçasını kırmızı boyaya batırdı ve yavaş, dikkatli bir nokta yaptı. Nokta minik bir yıldız gibi parladı.

Mia sallanan yeşil bir tepe, ardından uzun, kıvrımlı ışınları olan sarı bir güneş çizdi. Birden şövale uğuladı ve resim su gibi parıldadı. Kâğıt yerine, sıcak bir esintide sallanan palmiye ağaçlarıyla gerçek bir ada gördü. Minik bir ses, "Yukarıdaki sen, merhaba!" diye seslendi. Mia yaklaşıp eğildi ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. Kumdan ona doğru el sallayan küçük, tüylü bir şey vardı.

Yaratığın yuvarlak, turkuaz bir gövdesi, minik kanatları ve gökkuşağının her rengiyle biten bir kuyruğu vardı. "Ben Pip," dedi cıvıdayarak, sarkık kulağındaki mavi kurdelesini düzeltirken. "Gökkuşağı Adası'na hoş geldin! Ama lütfen acele et, çünkü köprümüz kırıldı." Mia kulağının arkasındaki boya fırçasını kaptı ve doğruca resmin içine tırmandı.

Pip, Mia'yı deniz kabukları ve parlak çiçeklerle süslü kumlu bir patikadan geçirdi. Örgü yapraklardan ve deniz odunundan yapılmış kulübelerin yanından geçtiler. Herkes el salladı ama gülümsemeleri endişeli görünüyordu. "Köprü, suyun karşısına geçmemizin tek yoluydu," diye açıkladı Pip, küçük daireler çizerek uçarken. "Artık kimse kimseyi ziyaret edemiyor. Lila arkadaşlarını çok özliyor."

Adanın kenarında, uzun boylu yaşlı bir adam ahşap bir bastona yaslanmıştı. Hasır şapkası sıcak, kırışık gözlerine gölge düşürüyordu ve beyaz sakalı esintide dalgalanıyordu. "Ben Dedem Sol," dedi nazikçe. "Fırtına dün gece köprümüzü kırdı. Yenisini yapacak kadar sağlam odunumuz yok." Mia kırık tahtalara baktı ve derin derin düşündü.

Suyun karşısında, pembe puantiyeli elbiseli küçük bir kız uzak kıyıda duruyordu. Siyah küt saçları, iki kolunu sallarken zıplıyordu. "Ben Lila!" diye seslendi. "Arkadaşlarımı ziyaret etmek istiyorum ama karşıya geçemiyorum!" Dişlerinin arası boşluklu gülümsemesi yerini bir iç çekişe bıraktı. Mia'nın ela gözleri bir fikirle parladı. Boya fırçasını havaya kaldırdı.

"Bende bir gökkuşığı şövale var," dedi Mia. "Belki sana yeni bir köprü çizebilirim!" Dedesi Sol'un gülümseme çizgileri umut dolu bir gülümsemeye dönüştü. "Hayal gücü, imkânsız görüneni düzeltebilir," dedi omzunu sıvazlayarak. Pip heyecanla daireler çizerek döndü, gökkuşığı uçlu kuyruğu havada bir parıltı izi bıraktı. Adalılar izlemek için yaklaştı.

Mia şövalesini tam kumlu kıyıya kurdu. Renkleri karıştırdı, fırçası parlayana kadar: cesaret için kırmızı, sıcaklık için turuncu, güneş ışığı için sarı. Bir kıyıdan diğerine uzanan uzun, kıvrımlı bir yay çizdi. Renkler tuvale damlayıp parlamaya başladığında herkes nefesini tuttu.

Önce yumuşak bir uğultu geldi, sonra parlak bir ışık patlaması. Boyalı yay kâğıttan yükseldi ve suyun üzerine uzandı. Güneşte parlayan, ışıldayan saf bir gökkuşağı köprüsüydü. Kırmızı, turuncu, sarı, yeşil, mavi ve mor ışınlar güzel bir kurdele gibi birbirine dokundu. Adalılar sevinçle bağırdı ve el çııptı.

Karşıya ilk kořan Lila oldu. Mavi sandaletleri parlayan renklere zar zor deęiyordu, o seke seke glyordu. "Gneř ıřıęı gibi sıcak!" diye baęırdı, ortada dnerek. Arkadařları dięer taraftan onu karřılamaya kořtu ve tam orada, gkkuřaęı kprsnn zerinde sarıldılar. Herkes birlikte el cırdtı ve dans etti.

Dedesi Sol köprüye adım attı ve bastonuyla ona vurdu. Nazik bir çan gibi çınladı. "Adamızı bir resimle düzelttin," dedi koyu gözleri parıldayarak. "Bize yaratıcılığın fırtınalardan daha güçlü şeyler inşa edebileceğini gösterdin." Pip havada mutlu bir takla attı ve Mia'nın omzuna kondu, sevinçle cıvıdayarak.

Mia o kadar geniş gülümsedi ki çilleri gerildi. "Boyanın bunu yapabileceğini bilmiyordum," dedi. "Artık hayal gücünün seni her yere götürebileceğini biliyorum." Resminin köşesine küçük bir gökkuşağı kalbi çizdi ve şövalede yumuşakça parladı. Resim parıldayıp solmaya başlarken adalılar el salladı.

Tozlu tavan arasına döndüğünde Mia kâğıdına gözlerini kırıştırdı. Resim yine sıradan görünüyordu ama köşede minik bir gökkuşağı kalbi parlıyordu. Dedesi Sol limonatayla merdivenlerden çıktı ve onun gülümsediğini gördü. "Burada özel bir şey mi buldun?" diye sordu. Mia başını salladı ve ona sımsıkı sarıldı. Şövale sessizce bekliyordu.

O günden sonra Mia her öğleden sonra resim yaptı. Gökkuşaağı şövaledeki her resim, harika bir yere açılan yeni bir kapı açtı. Bulutlardan yapılmış bir şehri ve çiçeklerin şarkı söylediğı bir ormanı ziyaret etti. Ama her zaman adayı ve yardım ettiğı arkadaşlarını hatırladı. Boya fırçasında artık biraz sihir vardı.

Resim yapmanın kâğıttaki renklerden fazlası olduğunu öğrendi. Keşfetmenin, hayal kurmanın ve sorunları çözmenin bir yoluydu. Bir şey kırılmış gibi görüldüğünde, yaratıcı bir fikir bir köprü kurabilirdi. Mia boya fırçasını kulağının arkasına sıkıştırdı ve şövaleye gülümsedi. Resmedilmeyi bekleyen daha çok dünya vardı.

Ve eğer bir gün çerçevesinde minik dans eden yıldızlar olan eski bir ahşap şövale bulursan, iyice bak. Belki, sadece belki, bir gökkuşağı seni de bekliyordur. Tek ihtiyacın bir fırça, biraz boya ve büyük bir hayal gücü. Mia resminden el sallayarak veda etti ve gökkuşağı köprüsü parlak ve sonsuza dek parlamaya devam etti.